

Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε!

ΚΟΜΕΠ

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ιμπεριαλιστικές συμμαχίες στην υπηρεσία των μονοπωλίων - Αντίπαλος των λαών

Οπορτουριστικό ρεύμα: Νεροκουβαλιτής στο μύλο της σοσιαλδημοκρατίας

ΙΣΤΟΡΙΑ

Η διαμόρφωση των δύο αστικών κυβερνήσεων στη διάρκεια του Α΄ Παγκόσμιου Ιμπεριαλιστικού Πολέμου

100 ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΜΕΠ

100 χρόνια ΚΟΜΕΠ: Για την οργάνωση ιδεολογικής αντεπίθεσης μέσα στη νεολαία

Αρχαιακό υλικό:

- Η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και οι θέσεις του ΚΚΕ

- Από την ομιλία στη Βουλή του σ. Χ. Φλωράκη για την επανένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ

- Δημήτρης Σάργης: Η γραμμή του ΚΚΕ στις ευρωεκλογές και η σαθρότητα των επιχειρημάτων που προβάλλονται εναντίον της

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΖΗΤΗΜΑ

Η ταξική ρίζα της γυναικείας ανισότητας. Η βία –και η ενδοοικογενειακή– ως έκφρασή της

Γιώργος Κρεασίδης

Δεκαεφτά σελίδες αφιερώνει η ΚΟΜΕΠ (δείτε το άρθρο [εδώ](#)) για τις απόψεις του «οπορτουνιστικού ρεύματος». Αντί όμως για σοβαρή αντίκρουση των θέσεων του ΝΑΡ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλων δυνάμεων γίνεται ξανά ανακάτεμα και συρραφή δηλώσεων, έτσι ώστε να βγαίνει το προαποφασισμένο συμπέρασμα. Βασικός στόχος παραμένει η δικαιολόγηση της πολιτικής του ΚΚΕ, που αμφισβητείται.

Στο νέο τεύχος της Κομμουνιστικής Επιθεώρησης (1/2022), του θεωρητικού οργάνου της ΚΕ του ΚΚΕ, σε κείμενο με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Οπορτουνιστικό ρεύμα: νεροκουβαλητής στο μύλο της σοσιαλδημοκρατίας», που υπογράφει μάλιστα η Ιδεολογική Επιτροπή του ΚΚΕ, επαναλαμβάνεται μια τακτική των τελευταίων χρόνων να εκβιάζονται πολιτικά συμπεράσματα αραδιάζοντας επιλεγμένες φράσεις από άρθρα, ανακοινώσεις και ντοκουμέντα από μια σειρά πολιτικές οργανώσεις που ταυτίζονται άκριτα σαν «οπορτουνιστικό ρεύμα». Το κείμενο διακρίνει από τη μια το ΝΑΡ, το ΣΕΚ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την άλλη το φάσμα της Αριστερής Πρωτοβουλίας Διαλόγου και Δράσης, ενώ αναφέρονται επίσης η κίνηση Εργατικός Αγώνας και η εφημερίδα Δρόμος της Αριστεράς. Παρά τη διάκριση, οι πολιτικές διαφοροποιήσεις θεωρούνται προσχηματικές, ενώ για την Ιδεολογική Επιτροπή του ΚΚΕ υπάρχει «εκπληκτική σύμπτωση» με τον ΣΥΡΙΖΑ, όπως αναφέρεται επανειλημμένα.

Οι οριοθετήσεις αφορούν, σύμφωνα με το κείμενο, πιέσεις στο ΚΚΕ για αλλαγή γραμμής, αλλά εύκολα εντοπίζονται και θέματα που απασχόλησαν τις θέσεις του πρόσφατου 21ου συνεδρίου και τον σχετικό εσωκομματικό διάλογο.

Διαφωνία του ΚΚΕ με την πάλη ενάντια στο master plan της Cosco, με το πρόσχημα πως το αίτημα για δημόσιο λιμάνι σπέρνει αυταπάτες για το αστικό κράτος.

Σε πρώτο επίπεδο το μέτωπο στην κυβέρνηση της ΝΔ και η πάλη για την ανατροπή της ταυτίζονται με την εναλλακτική του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ θεωρείται ότι αποσυνδέουν την αντιλαϊκή πολιτική από τον καπιταλισμό. Το ΚΚΕ παραβλέπει πως η κυβέρνηση είναι αυτή που υλοποιεί και υπερασπίζεται τις επιλογές του κεφαλαίου, ενώ παράλληλα δεν προτείνει μια τακτική με χαρακτηριστικά άμεσου αντικαπιταλιστικού αγώνα, παρά κινητοποιήσεις με όριο τη διαμαρτυρία και κυρίως την εκλογική ενίσχυσή του. Οι αγώνες ανατροπής της αντιλαϊκής

πολιτικής κρίνονται μάταιοι λόγω των «νομοτελειών της καπιταλιστικής οικονομίας», σύμφωνα με αυτό το σχήμα, ενώ υποτιμείται κάθε διεκδίκηση στα πλαίσια του αντικαπιταλιστικού προγράμματός και οι αντίστοιχοι πολιτικοί στόχοι, όπως η αποδέσμευση από την ΕΕ. Έτσι όμως ανοίγει ο δρόμος για την ενσωμάτωση στον ΣΥΡΙΖΑ που προτείνει σαν απάντηση στην πίεση που δέχονται τα λαϊκά στρώματα τη λογική του λιγότερου κακού. Την ώρα μάλιστα που ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν έχει κάποια γραμμή λαϊκής κινητοποίησης για πτώση της κυβέρνησης, αλλά ψηφίζει τα μισά νομοσχέδια της ΝΔ.

Κεντρικό σημείο του κειμένου είναι επίσης η ταύτιση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος με τον κυβερνητισμό. Χαρακτηριστικό της επιχειρηματολογίας είναι πως μετά από συγκεκριμένες αναφορές σε κείμενα από τις δυνάμεις της Αριστερής Πρωτοβουλίας, ακολουθεί η εκτίμηση πως ο χώρος του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δίνουν μια «φαινομενικά διαφορετική απάντηση»...

Αυταπάτες διαπιστώνει το κείμενο σχετικά με την ΕΕ, αποσιωπώντας όμως ότι ΝΑΡ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχουν θέση αποδέσμευσης. Στην ουσία αυτή η θέση μπαίνει στο στόχαστρο για να δικαιολογηθεί η εγκατάλειψη των αντιΕΕ αιτημάτων, ειδικά στο επίπεδο του εργατικού και μαζικού κινήματος. Η αποδέσμευση από την ΕΕ καταγράφεται στις συνεδριακές θέσεις, αλλά στην πράξη μένει κενό γράμμα με δηλώσεις ότι προϋποθέτει την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, τη στιγμή μάλιστα που η ΕΕ λειτουργεί ακριβώς για να εμποδίσει κάτι τέτοιο.

Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στην ιδιωτικοποίηση του λιμανιού του Πειραιά για να δικαιολογηθεί η διαφωνία με τις κινητοποιήσεις ενάντια στο μάστερ πλαν της COSCO, με το πρόσχημα πως το αίτημα για δημόσιο λιμάνι σπέρνει αυταπάτες για το αστικό κράτος. Όμως η επέλαση της COSCO είναι πολύχρονη, μέχρι τώρα, κρατική επιλογή και με στήριξη της ΕΕ και του πολιτικού συστήματος.

Το κείμενο βλέπει πίεση στο ΚΚΕ, σε ό,τι αφορά το εργατικό κίνημα, για να εγκαταλείψει την άρνηση συνεργασιών και να υιοθετήσει τη λογική του μίνιμουμ προγράμματος. Αυτό αφορά τις διαπιστώσεις των θέσεων του 21ου Συνεδρίου για τη δυσκολία του συνδυασμού στρατηγικών διακηρύξεων με άμεσα αιτήματα, αλλά και της συνύπαρξης με πολιτικά ρεύματα στα πλαίσια του μαζικού κινήματος. Παρά τις δηλώσεις είναι ορατή μια στροφή, καθώς το ΠΑΜΕ παραχωρεί σταθερά τη θέση του στις συνδικαλιστικές παρατάξεις και σε πρωτοβουλίες σωματείων που αυτό ελέγχει. Το θέμα είναι ότι αυτές οι επιλογές γίνονται σε κατεύθυνση προσέγγισης του κυβερνητικού-εργοδοτικού συνδικαλισμού των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, όπως δείχνει η ταύτιση στο πρόγραμμα δράσης και όχι μόνο. Είναι ενδεικτικό ότι στο

κάλεισμα των σωματείων του ΠΑΜΕ για την απεργία στις 6/4 δεν αναφέρεται καν ο νόμος Χατζηδάκη.

Ακόμα το κείμενο προσπαθεί να αποκρούσει την κριτική ότι το κάλεισμα συμπόρευσης σε πρόσωπα μέσω υπογραφών έχει εκλογική σκοπιμότητα, αλλά δεν παρουσιάζει τις πολιτικές δεσμεύσεις και τους στόχους πάλης αυτή της πρωτοβουλίας.

Πηγή: prin.gr